ECLI:LV:RPPT:2020:0203.C68356519.3.S

Lieta Nr.C68356519
Lietas arhīva Nr.C-0801-20/18

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2020.gada 3.februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa: tiesnese Ilona Zelmene, Daugavgrīvas ielā 58, rakstveida procesā izskatīja civillietu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Valdemāra 11" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu un noskaidroja

Aprakstošā daļa

2019.gada 15.maijā dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Valdemāra 11" (turpmāk - prasītāja) cēla tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. A/ (turpmāk - atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008.gada 12.jūnijā dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē tika pieņemts lēmums pārņemt pārvaldīšanā un apsaimniekošanā dzīvojamo māju /adrese/, kā arī tai funkcionāli piesaistīto zemes gabalu. Vienlaicīgi tika nolemts mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu uzticēt dzīvokļu īpašnieku kooperatīvai sabiedrībai "Valdemāra 11".

Ar Rīgas domes priekšsēdētāja 2008.gada 31.oktobra rīkojumu Nr665-r Rīgas domes īpašuma departamentam tika uzdots nodot pārvaldīšanā dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "Valdemārs 11" nekustamo īpašumu /adrese A/, kā arī noņemt to no pašvaldības bilances.

2009.gada 19.februārī ar aktu par nekustamā īpašuma /adrese A/, nodošanu – pārņemšanu Rīga domes īpašuma departamenta komisija nodeva, savukārt, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Valdemārs 11" pārņēma nekustamo īpašumu /adrese A/.

Atbildētāja laika posmā no 2002.gada 13.novembra līdz 2016.gada 17.augustam, bija dzīvokļa īpašuma /adrese A/, Rīgā, īpašniece.

Attiecīgi 2009.gada 20.jūnijā starp pusēm tika noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.10.

2001.gada decembrī dzīvokļa īpašums /adrese A/, tika atslēgts no ēkas centrālās apkures sistēmas saistībā ar gāzes apkures sistēmas ierīkošanu.

2011.gada 11.janvārī dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Valdemāra 11" kopsapulcē tika apstiprināta kārtība, kādā aprēķina maksu par patērēto siltumenerģiju.

Atbildētājai sākot ar 2011.gadu ikmēneša komunālo pakalpojumu rēķinos tika iekļauta pozīcija "karstā ūdens cirkulācija" un "apkure" (siltuma zudumi par iepriekšējo mēnesi). Attiecīgi pozīcija "apkure (siltuma zudumi pa iepriekšējo mēnesi)" tika aprēķināta un rēķinos izstādīta tikai apkures sezonas laikā. Savukārt, pozīcija "karstā ūdens cirkulācija" tika aprēķināta un rēķinos izstādīta katru mēnesi.

Atbildētāja prasītājas komunālo maksājumu rēķinus apmaksāja daļējā apmērā, atsakoties apmaksāt pozīciju "karstā ūdens cirkulācija", šādu nostāju pamatojot ar apstākli, ka viņas piederošajā dzīvokli ir ierīkota autonoma apkures sistēma.

Secīgi par laika periodu no 2011.gada 1.jūnija līdz 2016.gada 16.augustam atbildētājai izveidojās komunālo maksājumu parāds 368,32 *euro* apmērā.

Prasītāja norāda, ka maksa par karstā ūdens cirkulācijas pakalpojums nav uzskatāms par individuālu pakalpojumu, bet gan atzīstams par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas uzturēšanu un ekspluatāciju, līdz ar to apmaksājama neatkarīgi no tā, vai karstā ūdens piegāde notiek atbildētāja atsevišķajā īpašumā vai kopīpašumā esošajā daļā.

Līdz ar ko atbildētājai kā siltumenerģijas sistēmas kopīpašniekam bija pienākums segt daļu no ēkas kopējā siltumenerģijas patēriņa, pat neskatoties uz to, ka dzīvokļa īpašumā ir ierīkota autonoma apkures sistēma.

Prasība pamatota uz Dzīvokļa īpašuma likuma 1. un 10.pantu, dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4., 5. un 10.pantu un Civillikuma 1071.pantu.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par 368,32 *euro* par laika periodu no 2011.gada 1.jūnija līdz 2016.gada 16.augustam, piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai samaksātos tiesāšanās izdevumus, noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no piedzītās, bet nenomaksātās pamatparāda summas.

2019.gada 19.jūnijā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

Atbildētāja, atsaucoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību māju privatizāciju" 50.panta trešo daļu 2.punktu un piekto daļu, Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 18.pantu un LR Ekonomikas ministrijas 2015.gada 22.aprīļa vēstuli uzskata, ka, tā kā dzīvoklī likumīgi ierīkota autonoma siltumapgāde un karstā ūdens sagatavošana un dzīvojamās mājas pārvaldnieka izvēlētā aprēķina metodika paredz karstā ūdens cirkulāciju izdalīt atsevišķā pozīcijā, atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei nav pienākums apmaksāt karstā ūdens cirkulācijas izmaksas, jo īpaši tādēļ, ka šādu pakalpojumu atbildētāja nav saņēmusi, un 2009.gada 20.jūnija dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.10 nosaka pienākumu veikt samaksu tikai par saņemtajiem rēķiniem.

2019.gada 24.jūlijā tiesā saņemta prasītāja atsauksme par atbildētājas paskaidrojumiem.

Prasītāja norāda, ka siltumapgādes sistēma, kā funkcionāli nedalāma, ir uzskatāma par daudzdzīvokļu mājas kopīpašuma daļu, jo tā funkcionāli paredzēta visas mājas kopējai sildīšanai un pilnībā kalpo mājas ekspluatācijai.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz

Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot informatīvu vēstuli.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Lietā nav strīda, ka no 2002.gada 13.novembra līdz 2016.gada 17.augustam Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ atbildētājai bija nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/(*lietas 35.lapa*).

Tāpat lietā nav strīda, ka ar dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu kopīpašnieku kopsapulcē 2008.gada 12.jūnijā tika pieņemts lēmums pārņemt pārvaldīšanā un apsaimniekošanā dzīvojamo māju /adrese/, kā arī tai funkcionāli piesaistīto zemes gabalu un vienlaikus tika nolemts mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu uzticēt dzīvokļu īpašnieku kooperatīvai sabiedrībai "Valdemāra 11" (*lietas 13.-14.lapa*).

No lietas materiāliem redzams, ka ar 2009.gada 19.februāra aktu par nekustamā īpašuma /adrese/, nodošanu – pārņemšanu Rīgas domes īpašuma departamenta komisija nodeva, savukārt, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Valdemāra 11" pārņēma nekustamo īpašumu /adrese A/ (*lietas 17.-18.lapa*).

Lietā nav arī strīda, ka prasītāja un atbildētāja 2009.gada 20.jūnijā noslēdza dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu Nr.10 (*lietas 19.-23.lapa*).

Pusēm nepastāv strīds, ka 2001.gada decembrī dzīvokļa īpašums /adrese A/, likumā noteiktā kārtībā, tika atslēgts no ēkas centrālās apkures sistēmas saistībā ar gāzes apkures sistēmas ierīkošanu.

Prasītāja cēlusi prasību par komunālo maksājumu (karstā ūdens cirkulācija) parāda 368,32 *euro* apmērā piedziņu no atbildētājas par laika periodu no 2011.gada 1.jūnija līdz 2016.gada 16.augustam.

Prasība pamatota ar apstākli, ka atbildētāja nav veikusi maksājumus par sniegtajiem pakalpojumiem pilnā apmērā saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem, proti, nav veikti maksājumi par pozīciju "karstā ūdens cirkulācija".

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nepastāv strīds par to, ka tikusi nodrošināta atbildētājam piederošā īpašuma apsaimniekošana un iespēja izmantot pakalpojumus, par kuriem daļēji ir veikti maksājumi.

Vienlaikus tiek konstatēts, ka atbildētāja neapstrīd dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu un ekspluatāciju, kā arī pienākumu norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem. Strīds pastāv par prasītājas aprēķinā norādīto pozīciju karstā ūdens cirkulācija.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgās kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi.

Atbilstoši minētā likuma 4.panta pirmajai daļai kopīpašumā esošajā daļā ietilpst [..] koplietošanas telpas (tai skaitā bēniņi, kāpņu telpas, pagrabtelpas), kā arī dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām).

Savukārt likuma „Dzīvokļa īpašuma likums" 10.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus; maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes; saudzīgi izturēties pret kopīpašumā esošo daļu, ievērot tās lietošanas noteikumus, kā arī normatīvajos aktos noteiktās sanitārās, ugunsdrošības un citas prasības, lai neradītu aizskārumu citu cilvēku drošībai un veselībai, apkārtējās vides kvalitātei, un raudzīties, lai šos noteikumus un prasības ievērotu personas, kas iemitinātas viņa dzīvokļa īpašumā; nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu; pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus. Minētā likuma 13.panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Atbildētāja uzskata, ka viņai nav jāmaksā par karstā ūdens cirkulāciju, jo 2001.gada decembrī viņai dzīvoklī ierīkota autonomā apkure (gāzes katls), demontēti apkures stāvvadi, dvieļu žāvētājs un atslēgts karstais ūdens un tādu pakalpojumu nesaņem.

No iesniegtā parāda aprēķina redzams, ka prasītāja pozīciju karstā ūdens cirkulācija aprēķinā iekļāvusi no 2011.gada 1.jūnija.

Cirkulācijas sistēma ir ēkas kopīpašums. Karstais ūdens cirkulē pa visiem stāvvadiem – bēniņos, pagrabā un atgriežas atpakaļ siltummezglā jau daļēji atdzisis. Karstā ūdens cirkulācijas maksa ir maksa par siltumenerģijas patēriņu pašas ēkas karstā ūdens apgādes sistēmā, karstam ūdenim cirkulējot stāvvados, siltummezglā, pagrabā un bēniņu cauruļvados un dvieļu žāvētājos.

Tiesas atzīst, ka maksa par karstā ūdens cirkulācijas pakalpojumu nav uzskatāma par individuālu pakalpojumu, bet gan atzīstama par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas uzturēšanu un ekspluatāciju, līdz ar to apmaksājama neatkarīgi no tā, vai karstā ūdens piegāde notiek atbildētāja atsevišķajā īpašumā vai kopīpašumā esošajā daļā.

Minēto secinājumu apstiprina arī Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (turpmāk noteikumi Nr.1013) 18.punkts, kurš noteic, ja atsevišķajam īpašumam ir ierīkota autonoma apkure vai ja atsevišķā īpašumā nelieto centralizēti sagatavoto karsto ūdeni, īpašnieks maksā par mājas koplietošanas vajadzībām patērēto siltumenerģijas daļu, kas attiecināma uz atsevišķo īpašumu, atbilstoši siltumapgādes speciālista izstrādātam un ar pārvaldnieku saskaņotam aprēķinam, bet 34.punkts paredz, ka līdz šāda aprēķina izstrādei dzīvokļa īpašnieks maksā par mājas koplietošanas vajadzībām patērēto siltumenerģijas daļu, kas proporcionāla atsevišķā īpašuma kopējai platībai.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, 3.panta otrā daļa noteica, ka uz kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu mājas daļu attiecināmi Civillikuma 1067. – 1072.panta noteikumi. Tāpat šobrīd spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta trešā daļa noteic, ka attiecībā uz dzīvokļa īpašumu, ciktāl to nereglamentē šis likums, piemērojamas Civillikuma normas, savukārt minētā likuma 4.panta otrajā daļā noteikts, ka uz kopīpašumā esošo daļu attiecināms Civillikuma 1067.-1072.pants.

Atbilstoši Civillikuma 1069.panta pirmajai daļai visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Saskaņā ar Civillikuma 1071.pantu, uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem

samērīgi ar viņu daļām.

Judikatūrā vairākkārt ir pausta atziņa, ka siltumapgādes sistēma, kā funkcionāli nedalāma, ir uzskatāma par daudzdzīvokļu mājas kopīpašuma daļu, jo tā funkcionāli paredzēta visas mājas kopējai apsildīšanai un pilnībā kalpo mājas ekspluatācijai.

Atbildētājai bija jārēķinās ar to, ka daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas siltumapgādes sistēma ir kopīpašumā esošās ēkas nedalāma inženierietaise un uz to attiecināmi Civillikuma 1068.panta un 1069.panta nosacījumi, proti, visi kopīpašnieki, samērā ar savu daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā mērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Attiecībā par pieprasīto maksu par karstā ūdens cirkulāciju, noteikumu Nr.1013 17.2.1.apakšpunktā noteikts, ka par siltumenerģiju karstā ūdens cirkulācijai aprēķinu veic atbilstoši dzīvokļu īpašumu skaitam. Par karstā ūdens cirkulāciju maksājumus veic visi daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki neatkarīgi no tā, cik daudz ir patērēts karstais ūdens, līdz ar to, pat tad, ja īpašnieks karsto ūdeni nepatērē vispār, īpašniekam kā daudzdzīvokļu mājas iedzīvotājam jāmaksā par karstā ūdens cirkulāciju.

Tiesas ieskatā nav tiesiskas nozīmes apstāklim, ka atbildētāja dzīvoklī ierīkota autonomā apkure (gāzes katls), demontēti apkures stāvvadi, dvieļu žāvētājs un atslēgts karstais ūdens, jo viņai kā dzīvokļa īpašniecei daudzdzīvokļu mājā ir jāapmaksā sava daļa no visas ēkas kopējā siltumenerģijas patēriņa, kas izmantoti karstā ūdens cirkulācijas nodrošināšanai.

Tādējādi secināms, ka prasītāja pamatoti ir iekļāvusi atbildētājas rēķinos maksu par karstā ūdens cirkulāciju, kas radies kopīpašumā esošajā dzīvojamo māju apkalpojošajā inženierkomunikāciju sistēmā, jo, kā jau minēts iepriekš, atbildētāja pienākums ir segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, kas ietver arī izdevumus par dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas uzturēšanu un ekspluatāciju.

Savukārt atbildētājas iebildumus par to, ka viņai nav jāveic maksājumi par karstā ūdens cirkulāciju, jo viņas īpašumā esošajā dzīvoklī likumīgi ierīkota autonomā siltumapgāde un karstā ūdens sagatavošana, tiesa vērtē kā nepamatotus. Proti, tiesas ieskatā, nav vērā ņemams atbildētājas arguments, ka viņai piederošajā dzīvoklī nemaz nav "dvieļu žāvētājs" un neizmanto kopējo karsto ūdeni, līdz ar to, viņai nav jāveic maksājumi par karstā ūdens cirkulāciju, jo "dvieļu žāvētājs" ir tikai viena no ēkas kopējās siltumapgādes sistēmas sastāvdaļa. Ievērojot, ka atbildētājas īpašumā ir ne tikai dzīvokļa īpašums, bet arī 1469/24081 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas (*lietas 36.lapa*), viņai ir pienākums segt izdevumus, kas saistīti ar dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas uzturēšanu un ekspluatāciju, proti, šajā gadījumā – maksu par karstā ūdens cirkulāciju.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka ir pierādīta atbildētājas saistību neizpilde un prasībā norādītā parāda esamība attiecībā uz norādīto pozīciju – karstā ūdens cirkulācija par laika posmu no 2011.gada 1.jūnija līdz 2016.gada 16.augustam 368,32 *euro* apmērā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, tiesa noteic prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas (368,32 *euro*), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*sk. 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādīts tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, būtu aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laiku posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Uz šī pamata no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva 70,00 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro* apmērā (*lietas 5.-6.lapa*), kopā 73,30 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājai nosakāms labprātīgas izpildes termiņš – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 96., 193., 195., 204.[1], 250.[18], 250.[25] un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu.

Piedzīt no atbildētājas /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājai dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Valdemāra 11", reģistrācijas numurs 40003668710, parādu 368,32 *euro* par laika periodu no 2011.gada 1.jūnija līdz 2016.gadfa 16.augustam un tiesas izdevumus 73,30 *euro*, kopā piedzenot 441,62 *euro* (četri simti četrdesmit viens *euro* un 62 centi), kas jāiemaksā dzīvokļu īpašnieka kooperatīvā sabiedrība "Valdemāra 11", reģistrācijas numurs 40003668710, AS "SEB banka" norēķinu kontā Nr.LV90UNLA0050019934283.

Noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no piedzītās un neatmaksātās pamatparāda summas 368,32 *euro* (trīs simti sešdesmit astoņi *euro* un 32 centi), par laiku no šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Noteikt atbildētājai termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2020.gada 3.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese Ilona Zelmene